

[Erhard Jakobsen.]

get blev fri over 5 år for at betale skat af produktionsjord, og at alle andre blev fri for at betale grundskatter over 15 år.

Vi har ikke megen sympati for det radikale forslag. Det er efter vor formening at blande forskellige ting sammen, og det er indviklet nok i forvejen, uoverskueligt nok i forvejen. Det kan kun blive værre af det her foreslåede.

Men jeg vil rejse et par betæneligheder over for forslaget om at lette — sådan som der er tale om her — de amtskommunale grundskatter for en speciel gruppe ejendomme. Jeg vil rejse spørgsmålet: hvad gør så primærkommunerne? Ser man ikke i øjnene, at primærkommunerne sætter grundskyldpromillen i vejret? Og med hvilket resultat? Dels at landmændene kommer til at betale alligevel, dels at alle de andre kommer til at betale mere end før. Derfor vil jeg sige, at mit partis tilslutning til forslaget vil være betinget af, at man for det første sikrer i hvert fald en fiksering af grundskatterne i det hele taget, for ellers kan vi ikke se, man kommer igennem. Og som punkt 2 går jeg næsten ud fra, at vi på et eller andet tidspunkt af forhandlingerne vil stille ændringsforslag om, at det er den amtskommunale grundskyld i det hele taget, der nedsættes. Det er meget mindre indviklet at gøre det end disse meget indviklede ting, man nu er kommet ind på. Men først og fremmest: hvor ligger garantien for, at man ved at nedsætte den amtskommunale grundskyldpromille på den måde, der er tale om her, ikke i stedet for får primærkommunerne til at sige: all right, nu er der nogle, der er sluppet billigere, så kan vi til gengæld sætte vores promille i vejret? Det er en meget nærliggende mulighed, og den vil vi i hvert fald tygge længe på i udvalget.

**Indenrigsministeren (Egon Jensen):**

Jeg har bare nogle få bemærkninger. Jeg har noteret, at hr. Aksel Pedersen, hvis vi kommer til en realitetsafgørelse af noget af dette, var indstillet på, at boligarealet skulle vurderes lige så højt eller i hvert fald i nærheden af, hvad boliger normalt vurderes til. Det noterer jeg med tilfredshed.

Hr. Maisted var inde på et par spørgsmål om kapitalvindingsskatten. Der er jeg uenig med ham. Når man tager afstand fra forsla-

get, er jeg derimod aldeles enig og siger tak for tilslutningen til mine synspunkter.

Må jeg sige til fru Aase Olesen, at hvis fru Aase Olesen har sovet uroligt om natten og har haft anfægtelser i det radikale parti om, hvad man nu skulle gøre på grund af én stemme, så er det, ligesom om der er en ny vægning omkring dette spørgsmål, idet jeg forstod, at der ikke netop var én stemme, der var afgørende, men at der var flere stemmer, der var afgørende for, om sådan noget kunne komme igennem. Men jeg er helt enig med fru Aase Olesen i, at vi selvfølgelig skal se på det radikale forslag i udvalget.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at mundheldet om, at gamle skatter var gode skatter, var ikke noget, der gjaldt. Man kunne sige, at man skal ikke smide noget væk, før man har noget, der er bedre. Efter min formening har vi i øjeblikket ikke noget, der er bedre.

Hr. Hagen Hagensen var inde på det spørgsmål, om arealafgiften var fradragsberettiget. Jeg går ud fra som noget aldeles givet — og det gar jeg ud fra at jeg er enig med de radikale om — at disse afgifter ikke er fradragsberettigede.

Endelig til sidst til hr. Erhard Jakobsen. Lige så meget, som jeg tidligere har beundret hr. Erhard Jakobsen som en dynamisk borgmester, lige så forundret er jeg over, at hr. Erhard Jakobsen gang på gang fra denne talerstol taler om indgreb i de dispositioner, som kommunerne selv har lov til at træffe — og havde lov til, mens hr. Erhard Jakobsen var borgmester i Gladsaxe kommune, som dengang blev ledet på en forbillig ledlig måde. Men det er måske frygten for, at de ikke gør det godt nok, dem, der er kommet bagefter.

**Aksel Pedersen (V):**

Jeg skal såmænd ikke forlænge denne diskussion så forfærdelig meget, men jeg kan ikke lade være med at udtale min skuffelse over den stilling, som fremskridtspartiet ved hr. Maisted indtager til forslagene om at nedsætte amtsgrundskylden.

Det er i øvrigt ikke langt fra, at man kan karakterisere den politik, fremskridtspartiet fører, som en „hverandenårs-politik“. I 1974 gik man som helhed i gruppen imod, at vi skulle nedsætte amtsgrundskylden med 5 promille. I foråret 1975 stillede man selv det